

ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ ПРАГНЕННЯ ВЧИТИСЯ ВПРОДОВЖ ЖИТТЯ

Протягом 20 років діє Асоціація спеціалістів ветеринарної медицини України, котра об'єднує понад 20 тисяч членів. Першочерговим завданням Асоціації залишається захист прав та інтересів ветеринарних фахівців та створення умов для їх нормальної праці. Дана служба є гарантом впевненості спеціаліста у своїх діях. Адже лікар впевнено займається своєю справою лише тоді, коли знає, що його права не будуть порушені, а честь і гідність залишаться недоторканою.

Ключові слова: лікарі, ветеринарія, медицина, спеціаліст, деонтологія.

For over 20 years, the Association of Veterinary Medicine Specialists of Ukraine, which brings together more than 20 thousand members, operates. The Association's primary task is to protect the rights and interests of veterinarians and create conditions for their normal work. This service is a guarantor of expert confidence in their actions. After all, the doctor confidently carries out his business only when he knows that his rights will not be violated, and honor and dignity will remain untouched.

Key words: doctors, veterinarians, medicine, specialist, deontology.

Актуальність теми. Вік нанотехнологій вимагає постійно бути в руслі, швидкі темпи розвитку суспільства є запорукою змін не лише у науці, але й сприяє саморозвитку особи, а особливо лікаря. «Вік живи – вік учись» – говорить народна мудрість, ця теза є ледь не

основою життя будь-якої людини, котра прагне стати спеціалістом у вибраній галузі знань. Професія лікаря якнайповніше охоплює це явище. Адже хто як не людина, котра відповідає за життя інших повинна бути спеціалістом вищого гатунку. Під цю догму без винятку потрапляють як гуманні лікарі, так і лікарі ветеринарної медицини.

Аналіз останніх досліджень. Кожна професія, зокрема ветеринарія, має ряд норм, яких варто дотримуватися. Офіційний лікар ветеринарної медицини – це спеціаліст ветеринарної медицини, призначений Департаментом та його територіальними органами для виконання наданих йому офіційних повноважень, що пов'язані із захистом життя і здоров'я тварин та захистом здоров'я людей від спільних з тваринами захворювань, інспектування підконтрольних вантажів та видачі необхідних супровідних ветеринарних документів [1, с. 74].

Деонтологія є лише однією з норм даної професії, адже етичні норми для будь-якої професії є основою взаєморозуміння та поваги. Більшість людей вважає, що деонтологічні поняття для того, хто працює з тваринами, не є основою чи тим більше догмою, але ж якщо лікар має змогу поспілкуватися зі своїм хворим, то лікар ветеринарної медицини зобов'язаний відчувати свого пацієнта. Поведінка лікаря ветеринарної медицини не вичерпується сліпим виконанням своїх обов'язків. Не треба також думати, що з питань деонтології досить звернутися до голосу своєї совісті, порадитися з власним сумлінням, хоча, звичайно, так має як "правило" поводитися лікар [2, с. 87].

Але цього замало, потрібно ще немало знати, бути добре підготовленим і інформованим з багатьох питань як спеціальних, так і деонтологічних. Звісно, вміння співпереживати та оцінювати ситуацію з морального боку є закладено у кожній людині з раннього дитинства, проте саме вищий учбовий заклад має на меті привити студенту етичні догми, які так потрібні йому у майбутньому. Останнім часом феномен самоефективності привертає все більше уваги вітчизняних науковців (Т. Вольфовська, Т. Гордєєва, Т. Левченко, С. Логінов, Л. Мальц, Л. Мірзаянова, Н. Назаренко, І. Осадчева, Н. Пов'якель, В. Солнцева, А. Федосєєва, Т. Хорошко, В. Венкатеш та ін), і досліджується у таких галузях: психологія, педагогіка, медицина, менеджмент та управління [3, с. 187, 4, с. 241, 345, 347, 5, с. 218, 6, с. 93,94,101,105].

Мета роботи. Дослідити етапи розвитку лікарського мислення, інтуїції та етики у період набуття практичного досвіду лікаря ветеринарної медицини у час новітніх технологій.

Виклад основного матеріалу. Формування самоефективності майбутніх лікарів ветеринарної медицини вимагає створення цілісної системи впливу на досліджуваний феномен, що умовно представлено у розробленій моделі. Основним призначенням концептуальної моделі є перевірка ефективності педагогічних умов, що позитивно впливають на формування досліджуваного інтегративного утворення, позитивної динаміки його рівнів

В наш час лікарі ветеринарної медицини, щоб бути конкурентоспроможним мають володіти новітніми технологіями та інформацією. Сьогодні життя примушує спеціалістів ветеринарної медицини займатися вивченням стресів у тварин, а ще недавно на це ніхто не звертав увагу. Оскільки стрес і шум працюючих двигунів, транспортування тварин, зміна умов їх годівлі та утримання є важливим чинником, який потрібно враховувати при плануванні та формуванні груп тварин. А стреси сприяють хворобам, знижують продуктивність. То як же лікарю не потурбуватися про їх профілактику. Найчастіше вона починається і закінчується усуненням причин. Але інколи внаслідок стресової реакції в організмі відбуваються зміни, ліквідувати які може тільки лікар за допомогою відповідних препаратів.

Також першочерговими стали питання генетики – виведення нових порід тварин, високопродуктивних і водночас стійких до дії несприятливих факторів. Це все не повною мірою характеризує той обсяг роботи, у якій повинен приймати участь лікар ветеринарної медицини. Для її виконання потрібні висококваліфіковані лікарі, підготовлені теоретично,

практично і деонтологічно. Адже погано підготовлений спеціаліст може завдати значних збитків господарству, припустившись таких помилок у лікувальній практиці, які не зможуть виправити і 5-10 прекрасних лікарів.

Сьогодні лікар ветеринарної медицини в господарстві – це хороший організатор, зооінженер і лікар-аналітик з розвинутим лікарським мисленням, який уміє поєднати і правильно оцінити результати клінічного та лабораторного досліджень.

Кваліфікований лікар постійно відчуває змобілізованість, необхідність свідомого ставлення до своїх обов'язків, завжди знаходиться в найбільш потрібному на певний час місці. Його знання, досвід, ентузіазм особливо потрібні в разі появи десь тої чи іншої хвороби, отруєння тварин тощо, тобто, коли слід не тільки допомогти хворим, а й запобігти захворюванню інших тварин у цьому господарстві та не допустити поширення його на інші, причому виконання вимог Закону про ветеринарну медицину та інструкцій по боротьбі з хворобами, як правило, буває недостатнім. Тут потрібні мобілізація всіх зусиль і не тільки своїх, а всього колективу тваринників. Та якщо запобігти появі захворювання не вдалося і воно все таки виникло, лікар вводить жорсткі обмеження, не чекаючи офіційного рішення про накладення карантину. Тепер важливо – не дати поширитися збуднику за межі господарства. Потрібно бути невблаганним; вимагаючи виконання тих чи інших заходів, лікар одночасно пояснює тваринникам їх необхідність. І ніщо не повинно похитнути його сумління, якщо мова йде про ліквідацію хвороби в господарстві.

Висновки. Університет на сьогодні відіграє досить важливу роль у формуванні особистості. Саме ця інстанція є тим пунктом, котрий має привити студенту любов до своєї професії.

Лише людина, яка любить свою роботу може вчитися протягом життя. Адже, швидкоплинність розвитку змушує нас бути завжди в руслі. Лікар, як ніхто інший мусить навчатися впродовж всієї своєї діяльності, бо ж не дарма кажуть: «Роби свою роботу добре, або не роби зовсім».

Аналізуючи стан в, якому знаходиться державна служба ветеринарної медицини України, можна сказати, що рівень наших спеціалістів досить високий не дивлячись на погане матеріальне забезпечення в порівнянні з приватними лікарями, але тим і іншим потрібно самовдосконалюватись тому, що як сказав С. С. Євсеєнко. "Гуманна медицина охороняє людину, а ветеринарна медицина зберігає людство".

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Гнезділова К. М. Моделі і моделювання у професійній діяльності викладача вищої школи : [навч.посіб] / К. М. Гнезділова, С. О. Касярум. – Черкаси: Вид. Чабаненко Ю. А., 2011. – 124 с.
2. Матушинский Г. У. Проектирование моделей подготовки к профессиональной деятельности преподавателей высшей школы/ Г. У. Матушинский, А. Г. Фролов // EducationalTechnologyandSociety. – 2000. – № 3 (4). – Р. 183 – 192.
3. Плотинский Ю. М. Модели социальных процессов : учеб.пособ. Теория та методика управління освітою, №10, 2013 [для высших учебных заведений] / Ю. М. Плотинский. – М. : Логос, 2001. – 296 с.
4. Психологічна енциклопедія/ автор-упорядник О. М. Степанов. – К. : «Академвидав», 2006. – 424 с.
5. Самарский А. А. Математическое моделирование. Идеи, методы, примеры [2-е изд., испр.] / А. А. Самарский, А.П. Михайлов. – М. : Физматиздат, 2001.– 316 с.
6. Єршова Л.М. Основи педагогіки та психології : практикум для організації самостійної роботи студентів негуманітарних вищих закладів освіти / Л.М. Єршова, О.М. Пелехатий. – Житомир : Полісся, 2010. – 112 с.